

Hoe een inbreker verandert ...

Het is in een villawijk in New York. Diepe nacht. De inbreker kent in dit huis de weg. Als hij voor het afgesloten bureau in de studeerkamer staat, is het een zaak van enkele seconden om dat te openen. Het is een afstotende daad, want de inbreker is de zoon des huizes.

Nu houdt hij een document in handen; 'Testament' staat er in grote letters op de omslag. Met trillende handen opent hij het. Allang heeft hij er rekening mee gehouden dat zijn vader hem heeft ontferd, vanwege zijn bandeloze leven. Hij weet dat hij het hart van zijn moeder heeft gebroken; z'n broers en zussen mijden hem.

Nu leest hij: 'Ik wil dat mijn zoon E. niet minder erft dan zijn broers en zussen. Zij moeten hem weer opnemen, zodra hij van zijn afdwaling terugkeert. Hij moet weten dat ik hem tot aan mijn laatste ademtocht heb liefgehad'.

Dit breekt de jongen. Verpletterd staart hij naar de regels; z'n knieën knikken.

Als hij op zijn eigen adres is aangekomen, knielt hij voor Jezus Christus van Wie zijn ouders hem zoveel hadden verteld. Hij erkent voor Hem zijn hele, verknoeide leven. Zo vindt hij verlichting voor zijn belast geweten en vrede door het kruis van Christus.

Kort daarna bezoekt hij zijn vader om alles uit de weg te ruimen en gelukkig te worden.

Ieder mens lijkt op deze jongeman. We hebben God de rug toegekeerd, door onze eigen zin te doen. Niet, dat we allemaal een losbandig leven hebben geleid; maar wél dat we deden wat we zelf wilden, zonder te vragen naar Gods wil. Wie kan dat ontkennen?

Dat betekent gelukkig niet in het minst dat Gods liefde tot ons mensen daardoor is verkoeld. Integendeel, Hij ziet niets liever dan dat we allemaal tot Hem terugkeren. Hij wacht op het moment dat een mens zegt: *"Ik zal opstaan en naar mijn Vader gaan en ik zal tot Hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor U"* (Lukas 15 vers 18).

Van de reactie in de hemel kunnen we verzekerd zijn: *"Ik zeg u, dat er zo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert"* (vers 7).

God, de grote Schepper, maakt ieder mens die zijn schuld voor Hem uitspreekt en erkent dat hij het helemaal heeft verknoeid, tot Zijn kind. We mogen zonen zijn van de almachtige God! *"Ziet, welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden"* (1 Johannes 3 vers 1).

Hij liet Zijn eigen Zoon sterven om voor ons de schuld te betalen. Hij wil ons alles kwijtschelden, op grond van het werk van de Heere Jezus aan het kruis. Inderdaad, wie slaat de uitnodiging van deze liefhebbende God af? Wie wijst Zijn aanbod van genade van de hand?

Wie werkelijk gelukkig wil worden, wie bevrijd wil worden van de angst en onzekerheid voor wat na de dood komt, mag zijn knieën voor God buigen en de Heere Jezus als zijn Redder aannemen. Met dat geluk is niets te vergelijken!